

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

7 MARS 1950.

7 MAART 1950.

PROPOSITION DE LOI portant régularisation de la pension des magistrats de l'ordre judiciaire.

WETSVOORSTEL tot regularisatie van het pensioen van de magistraten van de rechterlijke macht.

RAPPORT FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE (1), PAR M. **HOSSEY**.

VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE (1), UITGEBRACHT DOOR DE HEER **HOSSEY**.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

La proposition de loi déposée par M. Lambotte a pour but de mettre fin à la situation injuste et anticonstitutionnelle dans laquelle se trouvent les magistrats émérites par suite de leur exclusion du bénéfice de la loi du 14 août 1947.

Cette loi, qui augmentait le traitement des membres de l'Ordre judiciaire, n'a pas été rendue applicable aux magistrats admis à l'éméritat.

L'article unique de la proposition de loi soumis à l'appréciation de M. le Ministre de la Justice a donné suite aux observations suivantes :

Le but de la proposition de loi est d'adapter la pension accordée aux magistrats au nouveau barème des traitements des membres de l'Ordre judiciaire.

Les arguments invoqués (art. 100 de la Constitution et les principes de la loi du 25 juillet 1867) sont fondés.

Le texte proposé dans l'article unique présente cependant deux inconvénients :

1° Il se borne à régler la situation par rapport à la loi du 14 août 1947;

Het wetsvoorstel dat door de heer Lambotte werd ingediend heeft ten doel een einde te maken aan de onrechtvaardige en ongrondwettelijke toestand waarin de emeriti-magistraten zich bevinden ten gevolge van hun uitsluiting van de wet van 14 Augustus 1947.

Deze wet, waardoor de wedden van de leden van de Rechterlijke Orde werden verhoogd, werd niet toepasselijk gemaakt op de tot het eméritaat toegelaten magistraten.

Het éniq artikel van het wetsvoorstel, dat aan het oordeel van de heer Minister van Justitie werd onderworpen, gaf aanleiding tot de volgende opmerkingen :

Het wetsvoorstel heeft ten doel het pensioen dat aan de magistraten werd verleend, aan te passen aan de nieuwe weddeschaal van de leden der Rechterlijke Orde.

De aangehaalde argumenten (art. 100 der Grondwet en de beginselen der wet van 25 Juli 1867) zijn gegrond.

Aan de in het éniq artikel voorgestelde tekst zijn nochtans twee bezwaren verbonden :

1° Hij beperkt zich tot de regeling van de toestand in verband met de wet van 14 Augustus 1947;

(1) Composition de la Commission: M. Joris, président; MM. Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Descampe, du Bus de Warnaffe, Héger, Lambotte, Oblin, Roppe. — Mme Blume-Grégoire, MM. Bohy, Collard, Craeybeckx, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hossey, Housiaux, Soudan. — Janssens, Sabbe, Vande Wiele. — Demany.

Voir :

39 : Proposition de loi.

(1) Samenstelling van de Commissie: de heer Joris, voorzitter; de heren Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Descampe, du Bus de Warnaffe, Héger, Lambotte, Oblin, Roppe. — Mevr. Blume-Grégoire, de heren Bohy, Collard, Craeybeckx, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hossey, Housiaux, Soudan. — Janssens, Sabbe, Vande Wiele. — Demany.

Zie :

39 : Wetsvoorstel.

H.

2° Il n'est pas suffisamment explicite pour en permettre une application pratique indiscutable.

Il est préférable de modifier la loi du 25 juillet 1867 relative à la mise à la retraite des magistrats.

Actuellement, la pension du magistrat est égale au taux moyen de son traitement pendant les cinq dernières années. Il faut introduire dans la loi la notion de la variabilité de ce taux suivant les modifications qui peuvent être apportées au barème des traitements. La pension ne serait donc plus calculée (*ne varietur*) sur le traitement touché par le magistrat mis à la retraite, mais celui-ci serait censé avoir bénéficié du traitement fixé par le barème en vigueur au moment où sa pension est payée.

Cette situation qui aurait l'avantage de fixer le principe une fois pour toutes, toute modification du barème entraînant automatiquement une modification du calcul de la pension, a été admise par M. Lambotte, auteur de la proposition de loi, qui a marqué son accord pour substituer à son texte le projet admis par le Gouvernement.

Le texte proposé est celui-ci :

Article premier.

L'article 9, alinéa 2, de la loi du 25 juillet 1867, relative à la mise à la retraite des magistrats, est remplacé par la disposition suivante :

« La pension de l'éméritat est égale au taux moyen du traitement pendant les cinq dernières années. Au cas où des modifications sont apportées au barème des traitements des membres de l'Ordre judiciaire, le montant de la pension est augmenté ou réduit, le magistrat étant censé avoir touché, pendant les cinq dernières années, le traitement attribué, au moment du paiement de la pension, au magistrat effectif du même rang et de la même ancienneté. »

Art. 2.

L'article 10, alinéa 2, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« La pension sera liquidée à raison de 1/6 du taux moyen de son traitement pendant les cinq dernières années, établi suivant la règle fixée à l'article précédent. Chaque année de service dans la magistrature au delà de cinq lui sera comptée à raison de 1/35 de ce traitement en sus. »

Art. 3.

L'arrêté-loi du 29 octobre 1946 majorant les pensions de retraite et de survie à charge du Trésor public et de la Caisse des ouvriers du Département des Communications et la loi du 18 août 1948 accordant une indemnité d'attente à certains titulaires de pensions de retraite et de survie cessent d'être applicables aux magistrats de l'Ordre judiciaire.

2° Hij is niet uitdrukkelijk genoeg om een praktisch onbetwistbare toepassing toe te laten.

Het is verkieslijk de wet van 25 Juli 1867 betreffende de pensionnering van de magistraten te wijzigen.

Thans is het pensioen van de magistraat gelijk aan het gemiddeld bedrag van zijn wedde tijdens de jongste vijf jaar. Het is nodig dat in de wet het begrip zou worden opgenomen van de veranderlijkheid van dit bedrag naargelang van de wijzigingen die in de weddeschaal kunnen worden aangebracht. Het pensioen zou dus niet meer worden berekend (*ne varietur*), op de wedde die de magistraat genoot bij zijn pensionnering, doch deze zou worden geacht als hebbende de wedde genoten die door de van kracht zijnde schaal werd bepaald op het ogenblik dat zijn pensioen wordt uitbetaald.

Deze toestand, die het voordeel zou opleveren eens voor altijd het beginsel vast te leggen, waardoor iedere weddeschaalverandering automatisch een wijziging medebrengt van de pensioenberekening, werd door de heer Lambotte, indiener van het wetsvoorstel, ingezien, en deze heeft ingestemd met de vervanging van zijn tekst door het ontwerp dat door de Regering werd aanvaard.

De voorgestelde tekst is de volgende :

Eerste artikel.

Artikel 9, lid 2, der wet van 25 Juli 1867 betreffende de pensionnering van de magistraten wordt door de volgende bepaling vervangen.

« Het emeritaat-pensioen is gelijk aan het gemiddeld weddebedrag gedurende de jongste vijf jaar. Ingeval wijzigingen worden gebracht in de weddeschaal van de leden der Rechterlijke Orde, wordt het pensioenbedrag verhoogd of verlaagd, waarbij de magistraat geacht wordt gedurende de jongste vijf jaar de wedde te hebben ontvangen die, op het ogenblik der uitbetaling van het pensioen, werd verleend aan de magistraat-titularis van dezelfde rang en met dezelfde ancienniteit. »

Art. 2.

Artikel 10, lid 2, van dezelfde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Het pensioen wordt uitbetaald naar rato van 1/6 van het gemiddeld bedrag zijner wedde tijdens de laatste vijf jaar, vastgesteld met inachtneming van de in het vorig artikel bepaalde regel. Elk dienstjaar bij de magistratuur boven vijf wordt hem aangerekend door toevoeging van 1/35 van die wedde. »

Art. 3.

De besluitwet van 29 October 1946 houdende verhoging van de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de Openbare Schatkist en van de Werkliedenkas van het Departement van Verkeerswezen, en de wet van 18 Augustus 1948 houdende toekenning van een wachtvergoeding aan sommige gerechtigden op rust- en overlevingspensioenen houden op van toepassing te zijn op de magistraten der Rechterlijke Orde.

Art. 4.

La présente loi sort ses effets à dater du 1er janvier 1946.

*
**

Votre Commission a adopté également le nouveau texte proposé à l'unanimité de ses membres présents.

Le présent rapport a été admis également à l'unanimité des membres présents.

Le Rapporteur,
J. HOSSEY.

Le Président,
L. JORIS.

Art. 4.

Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1946.

*
**

Uw Commissie heeft ook de nieuwe voorgestelde tekst met eenparigheid van de aanwezige leden aanvaard.

Dit verslag werd eveneens eenparig door de aanwezige leden goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. HOSSEY.

De Voorzitter,
L. JORIS.